

מסורת הש"ס

(א) לעיל יא: (ב) לקמן
קא: (ג) [לעיל כ. וש"ל],
(ד) [לעיל לא:], (ה) לעיל
יא: (ו) לקמן נג:, (ז) לעיל
מ: וש"ל (ח) לקמן מט.
וש"ל (ט) [ז"ל שמעון
המזמור], (י) [ז"ל כשמעון
המזמור], (יא) [מהלל ח],
(כ) ז"ל דיוסף, (ל) [דף מב:
ד"ה סתם],

תורה אור השלם

1. וְקָרָא לוֹ קְצֵי עֵינֵי
וּדְבָרוֹ וְאָמַר וְעָמַד
לִפְנֵי הַמִּצְחָי: קִלְחָתָהּ;
דְּבָרֵם בִּז ח
2. וְנִשְׁבַּח וּמְבוֹרָה הָאֵל
לְעֵינֵי הַזִּקְנִים וְהַלְלָהָ
עַד מַעַל בְּדֹלֶה וְקָרָא
בְּפִיָּו וְעָנָהּ וְאָמְרָה
כֹּה יִשְׁעוּ לֵאשׁ אֲשֶׁר
לֹא יִכְבֶּה אֶת בֵּית אֲחֵיו.
דְּבָרֵם בִּז ח
3. וְנִקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל
בֵּית הָאֵל הַנֶּעֱלֶה;
דְּבָרֵם בִּז י
4. וְאֵם לֹא יִדְּעַף וְהָאֵל
לִקְחָת אֶת יִמְמוֹת וְהִשְׁתָּה
בְּיִמְמוֹת הַשְּׁדֵרָה
לַזִּקְנִים וְאָמְרָה מֶנּוּן
לְהִיקֵם לְאֲחֵיו שֶׁם
בִּישְׂרָאֵל לֹא אָבָה יִמְּוָה;
דְּבָרֵם בִּז י

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ואל תכניס קטטה
בניך: (ג) שם ואין חילוק
ב' חסם ונחלוק לחדא
וויכים וחדא אמר רבין
אשר לא יבנה כיון
שלא בנה שור לא יבנה
וויכים לחדא אמר רב
(ג) רש"י ד"ה חילוק תמנא
וכי בקרנות ארלא סד"ד
ואח"כ (ז) חילוק בקרנות
למנו: (ח) רוב' ד"ה
וויכים וכי אית ספרים.
גי' ע"ד דף י' ע"ב חס'ס'
ד"ה איה: (י) בא"ד דל"ג
ליה לנא דר'ך:

מוסף רש"י

[illegible]

הייתה אחת דשרה. לכהונה ואחת פסולה כגון שנתגבשה מאיש אחר: **אם** בא יבם לחנוך חולץ לפסולה. ולא יפסול את הכשרה לכהונה ללא יספור אדם מי בורו ואחרים צריכים להם אע"ג דהוא אין צריך להם: **גמ'** ארבעה אחין ס"ד. כיון דלא הוו אלא ד' וכולן מתו

דקדקתי מתו מאן מייבס: ושזקינן
ליה. בתמיהה ובמה יפרנס כולן:
דאפשר ליה. שעשיר הוא ויכול לזון:
עונה בחדש. עונה של ת"ח מערב
שבת לערב שבת חזה ארץ פרוי יתן
שעמו' בכתובות (דף קד) דמתי לכל
חדא עונה בחדש: וגיבס' לחדא.
ברישא והדר נחלוך לחדא: כל שאינה
עולה. לבית דין לייבוס שאינה זקוקה
להתייבס דרוממא פטורה דכתיב את
בית אחיו בית אחד הוא בזונה ולא שני
בתים אינו עולה לחלצה: אלמה לא.
בתים חלומו ואי שמי בתים בעלמא
פטורה מי לא אינטריך למסר כרת
ערוה והא אינטריך סד"א ערוה
אבראי קיימא ולא רמיא קמיה והויא
לה כרת בית אחד ותמייבס קמ"ל: כון
שנה רבי. במשנה זו למדנו רבי לא
ישפוך כו': ברתנ' המחזיר
גרופאו. משנישאת: והנשוא את חולפו.
דקיימא עליו בלאו דשוב לא יבנה:
והנשוא את קרובו חולפו. לקמן דבי

מחייבי לאויו:

קְרוֹבָנִים גְּרוּשָׁטוֹ. גְּרוּשָׁטוֹ כִּאֲשֶׁר
וְאֲחֻתָּהּ אִם אִמָּה חִיבֵי כְּרִיתוֹת יֵינֶה
לְגֵבִיָּה: גְּב' אִימָא קְרוֹבָנִים גְּרוּשָׁטוֹ.
וּרְבֵנָן אֲמַחֲזִיר גְּרוּשָׁטוֹ וְנוֹשָׂא חֲלוּטָו
פְּלִיגִי: וְדִלְמָא הֵא קמ"ד דִּישׁ מִמּוֹר
מַחֲיִיבֵי כְּרִיתוֹת. וְה"ק אַע"ב דְּפִלִּיגִי
רְבֵנָן בְּחִיבֵי לֶאֱוִין מוֹדִים הֵם בְּחִיבֵי
כְּרִיתוֹת שְׁהוּל מִמּוֹר: וְדִלְמָא לְעוֹלָם
לֹא אִיִּיבִי צַד. וְדִקְאֲמַרְתָּ לְשִׁמְעוֹנִי
שֶׁכֶּר חִיבֵי כְּרִיתוֹת: אִיִּיבִי דִּקְאֲמָר
יִישָׁא מַחֲזִיר גְּרוּשָׁטוֹ וְנוֹשָׂא חֲלוּטָו
וְקְרוֹבָנִים חֲלוּטָו. וּפְלִיגִי רְבֵנָן עֲלֵיהּ
תַּנָּא נִמְי וּמוֹדִים בְּקְרוֹבָנִים גְּרוּשָׁטוֹ ^(א)
אַבְל קְרוֹבָנִים חֲלוּטָו ה"ע דְּלִר"ע הוּא
מִמּוֹר: הַכְּזוֹב קִרְאָו צִיטוֹ. וְלִית לֵיהּ
סַתְמָא דְּמַתְנִי בְּרִישׁ פְּרָקִין (מֵא). דְּקַמִּי
הַחוּלָן לִצְמַתּוֹ וְנוֹשָׂא אֲחִיו אִם אֲחֻתָּהּ
וּמַת חוּלְלַת דְּלִר"ע פְּטוּרָה לְגַמְרִי
שְׁהוּל

(א) היתה אחת כשרה ואחת פסולה אם היה חולץ חולץ לפסולה ואם היה מייבם לכשרה: **גמ'** ארבעה אחין ס"ד אלא אימא ארבעה מאחין: הרשות בידו: ושבקי ליה והתניא: ויקראו לו זקני עירו יהן ולא שלוחן ודברו אליו מלמד שמשאיין לו עצה הוגנת לו שאם היה הוא ילד והיא זקנה הוא זקן והיא ילדה אומרין לו מה לך אצל ילדה מה לך אצל זקנה כלך אצל שכמותך ואל תשים קטטה בביתך לא צריכא דאפשר ליה א"ה אפילו טובא גמ' עצה טובה קמ"ל ד' אין טפי לא כי ה"כ דנמטייה עונה בחדשי מי שהיה נשוי וכו': ונייבם לתרויהו א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן אמר קרא א"ר לא יבנה את בית אחיו יבית אחד הוא בונה ואין בונה שני בתים ונחלוץ לתרויהו אמר מר זוטרא בר טוביה אמר קרא בית חלוץ הנעל בית אחד הוא חולץ ואין חולץ שני בתים ונייבם לחדא ונחלוץ לחדא אמר קרא אם לא יחפץ הא חפץ ייבם כל העולה ליבום עולה לחליצה כל שאין עולה ליבום אין עולה לחליצה ועוד שלא יאמרו בית ממקצתו בנוי ומקצתו חלוץ ויאמרו אי דמייבם והדר חליץ הכי גמ' אלא [דלמא] חליץ והדר ממייבם וקם ליה בלא יבנה ואימא כי איכא חדא תתקיים מצות יבום כי איכא תרתי לא תתקיים מצות יבום א"כ צרת ערוה דאסר רחמנא למה לי השתא ב' בעלמא אמרת לאו בני חליצה יבום גינהו צרת ערוה מיבעיא אלמא לא אצטריך ס"ד ערוה אברא קיימא ותתקיים צרתה קמ"ל דאסירא אלא יבמתו יבמתו ריבה: היתה אחת כשרה: אמר רב יוסף כ"אן שנה רבי לא ישפך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם: **מתני'** המחזיר גרושתו והנושא חלוצתו והנושא קרובת חלוצתו יוציא והולד ממזר דברי ר"ע וחכ"א אין הולד ממזר ומודים בנושא קרובת גרושתו שהולד ממזר: **גמ'** וסבר ר' עקיבא הנושא קרובת גרושתו כ"אן שנה רבי אחות גרושה מדברי ר' תני קרובת גרושתו הכי גמ' מסתברא בת גרושתו שהולד ממזר אי אמרת בשלמא א אי אמרת לא איירי בה מאי ומודים ודלמא ייבי בריתות הא קתני לה לקמן א"זוהו ממזר גרי ר"ע ר"ש התימני ואמר כל שחייבין עליו ודלמא קסתים לן תנא א"כ ר"ש התימני א"כ גרושתו למה לי אלא ש"מ איירי בה [ודלמא] מחזיר גרושתו ונושא חלוצתו וקרובת חלוצתו וכת חלוצתו לרבי עקיבא הוי ממזר אמר ר' מא דר"ע דאמר קרא בית חלוץ הנעל הכתוב ר' ר"ש ב"ר הכל מודים במחזיר גרושתו שהולד

(דף סו:) כל מקום שאין קדושין בו ואיזה זה הבא על אחת מכל העריות: **הבא** מורים ב

נצטו דהוי בלא יבנה, והוי לאו דקורבא
אבל נושא חלוצתו לא היי ממזר (סו).

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מד.

עין משפט
נר מצוה

ק א מיי פ"א מהלכות
יצום הלכה סמג עשין
נ טור ש"ע א"ה ע"י קסא
סעף ב:
קא ב מיי פ"ד ע"י דס הלכה
א סמג עשין נב
טוש"ע ס' סימן קסו
סעף א:
קב ג מיי פ"ד מהלכות
אישות הלכה א סמג
עשין מה ולחזן פא טור
ש"ע שס סימן ע"ב סעף ז:
קג ד מיי פ"א מהלכות
יצום הלכה ט:

תוספות ישנים

[illegible]

(א) והא דקחשיב בר"פ אלו הן
הלוקין גרושה וחלוצה כו'.
כ"ל. (ב) נראה דל"ל והא
דילפינן מואשה לרבות חלוצה
לך הוי אלא כו'.

שכן

אָנעם אַזוי וואָר אַרדע דערזאָ בלאָז דלאַ יגלע בנף אַזוי, וועמענע קורנבאָ דאַזוי בנן נושאַ חלוצות דעזוי בלאָ ינגע, וואָ לאָז קורנבאָ בלאָ כרע (קעמן מעס), **כל שחייבין עליו ברת בירי שמים**. על אומע ציאלע (קדושין טד): אַבער שטאַ חלוצות לאָז היי ממזר (שם).